

Dagpenge for helt nye Klasser af Embedsmænd (Anklagere). I det Udredelsen af Dagpenge derhos i alle Tilfælde kommer til at hvile paa Statskassen, medens den hidtil tilbøielig hviilede paa kommunale Fonds, vil det være fornødent, at der gives Lovregler for Afgangen til og Størelsen af Dagpengene. Disse Regler indeholdes i denne Paragraf, og skal man isørigt med Hensyn til det foreslaaede indskrænke sig til at bemærke, at man har fundet det rigtigt ubetinget at betinge Afgangen af en vis Tids Fraværelse fra Hjemmet, medens Afgangen til Dagpenge for Retsbetjente nu efter Kl. 21de Marts 1800 afhænger af Forretningens Foretagelse i mindst 1 Miles Afstand fra Hjemmet, at man for Underdommernes og Politimestrenes Vedkommende har maattet tage Hensyn til, at Reiserne fremtidig efter Retsfredens Størrelse ville blive længere, besværligere og hyppigere forbundne med Natteophold udenfor Hjemmet, samt endelig, at man ved Fastsettelsen af Dagpengenes Størrelse i det Hele har taget Hensyn til de stedse stigende Udgifter, der, som det almindelig erkjendes, ere forbundne med længere Ophold udenfor Hjemmet, og som ogsaa i andre Forhold have ledet til Erkjendelsen af, at Bederlaget for saadanne Udgifter fremtidig maa fastsættes noget høiere end hidtil.

Til § 12.

Med Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragraf skal man henvise dels til Forslag til Lov om Domsmagtens Ordning § 55, dels til Forslag til Lov om Retsafgifter, 5te Afsnit og særligt dettes § 89, sidste Stykke.

Til § 13.

Som allerede ovenfor bemærket, maa Ministeriet anse det for ugjærligt foreløbig at gaa nogen anden Vej med Hensyn til Bederlæggelse af Kontorudgifter for Rettens og Politiets Embedsmænd end den her foreslaaede, eftersom den fremtidige Fordeling af Forretningerne og hele Forretningsgangen er saa afvigende fra den nuværende, at hele det Erfaringsgrundlag, paa hvilket det hidtil har været muligt at opstille nogenledes faste Regler for de med Nøiagtighed medgaaende Kontorudgifter, for Fremtiden slet ikke kan benyttes. Indtil den fornødne Erfaring er indsamlet, staar der derfor formentlig ingen anden Udvei aaben, end at lægge de Paagjældendes paa Tro og Love afgivne Regnskaber over medgaaede Udgifter til Grund efter at have underkastet dem en omhyggelig Revision. Ministeriet skal isørigt med Hensyn til denne Paragraf bemærke, at medens man forudsætter, at de under denne Paragraf faldende Udgifter for de overordnede Domstoles Vedkommende omtrent ville stille sig som hidtil, forudsætter man, at Udgifterne til Kontorholdsvederlag for Underdommere, Retskrivere og Politifunktionærer fremtidig ville stille sig ikke lidet lavere end hidtil. Man er gaaet ud fra, at Underdommerne fremtidig ikke ville behøve andet Kontorlokale end Thingstuen, og at Politimestrene og Politifuldægtigene fremtidig ville have Embedslokale i de Hoved- og Bistationer, der efter Forslag til Lov om Domsmagtens Ordning § 108 skulle stilles til Raadighed af Kommunerne. Fremdeles maa Underdommerne antages i Reglen ikke at skulle have en fast Fuldægtig (jfr. Forslag til Lov om Domsmagtens Ordning § 31 3die Stk.), men høist en ringere lønnet Medhjælper, der i deres Fraværelse i Embeds Forsald kan modtage Besked. Under Hensyn til disse Forhold er man gaaet ud fra, at Kontorudgifterne gjennemsnitlig kunde bestrides for Underdommernes Vedkommende for c. 700 Kr., og for Politimestres og Politifuldægtiges Vedkommende for henholdsvis 200 og 100 Kr. For Underrettskrivernes Vedkommende vil der behøves, foruden Bederlag for et Kontorlokale med Lys og Varme, en Skriver samt Bederlag for Kontorfornødenheder. Gjennemsnitlig har man forudsat, at hertil vilde medgaa c. 900 Kr. Det er imidlertid en Selvfølge, at disse Tal foreløbig kun kunne benyttes som en Antydning af, hvorledes Ministeriet har antaget, at Forholdene ville stille sig.

Sluttelig bemærkes, at man er gaaet ud fra, at det i Betragtning af det større Antal mindre Beløb, om hvilke der eventuel, naar man gaar over til at fastsætte Bederlagenes Størrelse ved Lov, vil blive Spørgsmaal, turde ventes erkjendt, at den hidtil brugte Fremgangsmaade, at fastsætte Kontorholdsvederlaget for hvert enkelt Embede ved Lov, fremtidig ikke længere vil være passende, og man har derfor i Paragrafens 2det Stykke foreslaaet, at ikkun det samlede Beløb